

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 3 Απριλίου 2018 — Komisija za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo κατά BP, AB, PB, Agro In 2001 EOOD, Account Service 2009 EOOD, Invest Management OOD, Estate OOD, Trast B OOD, Bromak OOD, Bromak Finance EAD, Viva Telekom Bulgaria EOOD, Balgarska Telekomunikatsionna Kompania AD, Hedge Investment Bulgaria AD, Kemira OOD, Dunarit AD, Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika AD, Evrobild 2003 EOOD, Technotel Invest AD, Ken Trade EAD, Konsult Av EOOD, Louvrier Investments Company 33 S.A., EFV International Financial Ventures Ltd, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A, V2 Investment S.A.R.L., Interv Investment S.A.R.L., Empreno Ventures Ltd.

(Υπόθεση C-234/18)

(2018/C 240/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Komisija za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo

Εναγόμενοι: BP, AB, PB, Agro In 2001 EOOD, Account Service 2009 EOOD, Invest Management OOD, Estate OOD, Trast B OOD, Bromak OOD, Bromak Finance EAD, Viva Telekom Bulgaria EOOD, Balgarska Telekomunikatsionna Kompania AD, Hedge Investment Bulgaria AD, Kemira OOD, Dunarit AD, Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika AD, Evrobild 2003 EOOD, Technotel Invest AD, Ken Trade EAD, Konsult Av EOOD, Louvrier Investments Company 33 S.A., EFV International Financial Ventures Ltd, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A, V2 Investment S.A.R.L., Interv Investment S.A.R.L., Empreno Ventures Ltd.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που προβλέπει τον καθορισμό «ελάχιστων κανόνων σχετικά με τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ενόψει πιθανής επακολουθούσας δήμευσης», την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν διατάξεις για την κατά το αστικό δίκαιο δήμευση που δεν στηρίζεται σε καταδίκη;
- 2) Έπεται από το άρθρο 1, παράγραφος 1, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι απλώς και μόνον η κίνηση της ποινικής διαδικασίας κατά του προσώπου του οποίου τα περιουσιακά στοιχεία είναι αντικείμενο της δήμευσης αρκεί για την κίνηση και τη διεξαγωγή διαδικασίας δήμευσης κατά το αστικό δίκαιο;
- 3) Είναι δυνατή διασταλτική ερμηνεία της ratio του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να επιτρέπεται δήμευση κατά το αστικό δίκαιο η οποία δεν στηρίζεται σε καταδίκη;
- 4) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια ότι απλώς και μόνο λόγω της αποκλίσεως μεταξύ της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των νομίμων εσόδων του ενδιαφερομένου μπορεί να επέλθει στέρηση περιουσιακού δικαιώματος που αποτελεί άμεσα ή έμμεσα προϊόν εγκλήματος, χωρίς να υφίσταται τελεσιδικώς ποινική απόφαση που διαπιστώνει τη διάπραξη της πράξεως από τον ενδιαφερόμενο;
- 5) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια ότι ρυθμίζει τη δήμευση εις χείρας τρίτου ως πρόσθετο ή αναλλακτικό μέτρο για την άμεση δήμευση ή ως πρόσθετο μέτρο για την εκτεταμένη δήμευση;

6) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια ότι διασφαλίζει την εφαρμογή του τεκμηρίου της αθωότητας και απαγορεύει δήμευση η οποία δεν στηρίζεται σε καταδίκη;

(¹) ΕΕ 2014, L 127, σ. 39.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Napoli (Ιταλία) στις 5 Απριλίου 2018 — easyJet Airline Co. Ltd κατά Regione Campania

(Υπόθεση C-241/18)

(2018/C 240/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: easyJet Airline Co. Ltd

Καθή: Regione Campania

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 4 και 5 και το παράρτημα II της οδηγίας 30/2002/ΕΚ (¹) την έννοια ότι αντιτίθενται σε διάταξη όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφοι 169 έως 174, του νόμου αριθ. 5/2013 της Regione Campania [Περιφέρειας Καμπανίας], καθόσον του υπολογισμού του φόρου δεν προηγείται η εκπόνηση συνολικού σχεδίου σχετικά με το μέτρο που πρέπει να ληφθεί για τον περιορισμό των προκαλούμενων από τον θόρυβο ενοχλήσεων στους αερολιμένες και τις όμορες αυτών περιοχές, κατά το άρθρο 5 και το παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2002/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινοτικούς αερολιμένες (ΕΕ L 85, σ. 40).

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-261/18)

(2018/C 240/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, μη λαμβάνοντας τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να συμμορφωθεί προς το δεύτερο σκέλος του διατακτικού της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-215/06 (¹), Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ·

— να υποχρεώσει την Ιρλανδία να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 1 343,2 ευρώ ημερησίως για το διάστημα από την έκδοση της απόφασης στην υπόθεση C-215/06 έως την ημερομηνία συμμορφώσεως της Ιρλανδίας προς την εν λόγω απόφαση ή έως την έκδοση της απόφασης επί της υπό κρίση υποθέσεως, αναλόγως του ποιο από τα δύο γεγονότα θα συμβεί νωρίτερα, με ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 1 685 000 ευρώ·